

**Vademecum Sive Praxis Opera Quotidiana Aliaque ritè
peragendi, & per ea salutem & perfectionem propriam, ac
proximi, instituto Societatis Jesu conformem assequendi**

De operibus solidæque devotionis exercitiis, quæ vel quotidie non
peraguntur, ves fusiore indigent explicatione, quomodo cum majori fructu
peragi possint

Limpens, Ferdinand

Coloniæ Agrippinæ, 1744

De Agnus Dei, Communione, ejus diversis modis & fructibus.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54780](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54780)

mus. *Sicut & nos dimittimus debitoribus nostris.*
Benè examina, an hoc coram Deo omniscio
corda & renes perscrutante in veritate dicere
possis. Si non, Deum contra te ipsum provo-
cas. Cùm petas, ut ità tibi ipsum toties offen-
denti faciat, sicut tu iis, qui te offendunt. *Et*
ne nos inducas in tentationem. Hâc petitione à
Deo poscimus, ut, si ad nostri exercitationem
& probationem nos diversimodè probari per-
mittat, nos cadere non sinat, sed gratiam no-
bis ad tentationem superandam largiatur. *Sed*
libera nos à malo. Possunt etiam inter mala
computari adversitates, sed propriè & in sensu
strictiore unicè malum est peccatum. Quia om-
ne in se bonum (ut apparet in Angelis ad tar-
tara detrusis primis nostris Parentibus, & tot
inde secutis calamitatibus à justitia divina in tem-
pore & æternitate intentaris) corrumpit, nec
tantum crucifixit D. N. J. C. sed & tantæ per se
malitiæ est, ut quantum est in se, denuo eum
crucifigat juxta Apostoli Pauli effatum. Cùm
autem æterna damnatio sequatur in peccato
mortali mortuum; & ab isto æterno malo libe-
rari petimus velut filii adoptivi æterni Patris &
confratres D. N. J. C. voce *Amen* ratificamus
omnia, quæ petimus, & desiderium hæc à
Deo impetrandi ostendimus.

*De Agnus Dei, Communionem, ejus diversis
modis & fructibus.*

Petimus, ut misericorditer nobiscum agat
Dei Filius & Agnus innocentissimus igno-
scendo

scendo peccata. Cùm ergo talem in Missa occasione habeamus, non antè è templo egrediamur, quàm, quantum fieri potest, horum remissionem obtinuerimus. Quin etiam dum petimus, ut nostri misereatur, rogamus, ut nos ad pretiosissimi corporis ac sanguinis sui Communionem præparet. Cùm sine ejusdem gratia dignè ipsum recipere non mereamur. Hoc specialiter suis in orationibus petit Sacerdos, quas Communioni præmittit. Qui verò Missam audit, spiritualiter communicare allaboret, & non mediocrem gratiæ SS. hujus Sacramenti partem consequetur. Quâ occasione notandum est tres hujus Sacramenti recipiendi modos considerari posse. *Primus* est solùm Sacramentalis, quando scilicet quis communicat in statu disgratiæ, & sic abominabile instar Judæ committit sacrilegium, & reum teste Paulo se facit corporis & sanguinis Domini non secus ac qui Christum crucifixerunt. *2dus* est Sacramentalis simul & spiritualis. Et hoc modo communicat quivis, qui in statu gratiæ Sacramentum hoc suscipit, & majorem vel minorem ex eo gratiam recipit pro dispositione, devotione ac præparatione, quâ ad ipsum sumendum accedit. *Tertius* est merè spiritualis, & hoc modo communicare possunt in Missa, quin imò sæpiùs per diem, fideles omnes primò eliciendo actum fidei de præsentia Christi in Sacramento & ipsum ut talem suscipere desiderando v.g. hoc vel simili affectu. Credo te hîc præsentem Domine JESU, vellem modo omnium Sancto-
rum

rum in caelo regnantium puritatem, sanctitatem & virtutes habere ad te intra viscera mea dignè recipiendum, & jam te libenter reciperem. Sed quia modò id facere non possum, sufficit mihi hoc desiderium, quod mihi concedere dignaris, & loco actualis sumptionis modò tibi präsento hoc desiderium cum actu contritionis, & tui super omnia dilectionis. Hæc spiritualiter communicandi ratio apud pios homines admodum frequens est, & summè meritoriam esse è contrario actu patet. Sicut enim gravissimè peccaret is, qui nunquam Communionem adire proponeret. Sic qui id facere indies libenter veller existens in gratia, multum apud Deum meretur. Cùm Deus non minùs liberalis sit ad remunerandam bonam hominis voluntatem per augmentum gratiæ & correspondentis æternæ gloriæ, ac justus ad castigandum æternâ pœnâ propositum pravum hominis ipsam nunquam in Sacramento dignè sumendi, & e contra offendendi.

Præcipuus ipsius sumptionis corporis & sanguinis Domini nostri fructus est, ut ex sanctissima ejus anima & nostra una duntaxat fiat, & è sacratissimo illius corpore simul & nostro per vitæ morumque similitudinem unum corpus constituatur juxta illud Joan. 6. *Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, in me manet & ego in eo.* Hinc August. ait: *Signum, quia manducavit & bibit, si manet, & manetur, si habitat, & inhabitatur, si heret, ut non deseratur.* Variis id similitudinibus exprimitur. V.g.

sicut ferrum in fornacem igneam coniectum
 scintillantes scorias ejaculatur, molle flexile, ut
 in quamcunque formam formari queat, & to-
 tum splendens ac quasi ignis naturam habens
 efficitur. Ita quia Deus noster Hebr. 14. *Ignis
 consumens est.* Nos Christum intra nos lumen-
 tes reddimur ignei, flexiles, ardentes amore
 Dei, & scoriam inordinatorum affectuum ab-
 jicimus. Et sicut vilius metallum nobiliori per
 ignem commixtum pretium majus accipit, ita
 & nos per conjunctionem cum Christo sublima-
 mur. Hinc Matth. 6, dicit Christus: *Misit me
 vivens Pater, & ego vivo propter Patrem, & qui
 manducat me, vivet propter me.* Hoc est, sicut
 humanitas mea, quod eam Pater in una hypo-
 stasi cum verbo conjunxerit, evecta est, ut non
 aliam quam Dei personam habeat. Sic, qui me
 dignè recipit, per me victurus & gratiæ vitam
 ac divinam habiturus est. Eò collimavit Petrus
 1. Petr. 1. dicens: *Per quem Filium suum mag-
 na nobis & pretiosa promissa dedit Pater cælestis,
 ut per hæc efficiamur divina consortes nature.* Hinc
 Paulus Gal. 2. dicit: *Vivo ego jam non ego, vivit
 verò in me Christus.* Et 1. Cor. 6. *Qui adheret
 Domino, unus spiritus est.* Nec hæc unio locum
 tantum habet in anima, sed & in corpore. Et
 hinc Sacramentum Matrimonii quod facit, ut
 duo sint *in carne una.* Gen. 6. Hujus cum Deo
 unionis typus quoque est dicente Apostolo:
*Sacramentum hoc magnum est. Ego autem dico in
 Christo & in Ecclesia.* In qua dignè Christum
 sumens fit quasi unum cum Christo corpus,
 nec

nec aliter corporis membris, oculis, lingua, auribus, &c. utitur ac Christus. Sicut enim ipse nec loquebatur, nec manibus aut pedibus utebatur, nisi prout volebat Pater caelestis, ita & Christo per Eucharistiam sumptam unitus aliter non utitur aut sensibus aut membris, quam prout Christus vult. Et hinc Apostolus 1. Cor. 6. ait: *Tollens ergo membra Christi faciam membra meretricis? absit.* Quasi dicat, fierine potest? ut corporis mei membra, quae ob unionem cum Christo Christi membra sunt, peccando meretricis membra efficiam. Malo mori quam id facere. Hæc toties celebrantes & communicantes benè ruminent.

De Benedictione Sacerdotali & Evang. S. Joannis in fine Missæ.

DE orationibus post sacram hostiam & calicem sumptum vide supra, ubi actum de oratione ante Epistolam. Benedictionem Sacerdotalem in nomine Dei Patris & Filii & Spiritus S. cum intima animi devotione accipe tanquam tesseram felicis per diem successus omnium actionum tuarum. Et quod Deus tibi quoad corpus & animam in tempore & æternitate benedicturus sit. Adverte autem non sine singulari Dei inspiratione ad Missæ finem Ecclesiam nobis initium Evangelii S. Joannis proponere. Cùm in illo velut brevi compendio fidei nostræ mysteria comprehensa sint. Quorum, quod particeps factus sis, singulares Deo age gratias